

“Το Άγιο Πνεύμα να αποκαταστήσει τις πληγές της Ορθοδοξίας”

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Θεία λειτουργία στον Ιερό Ναό της Αγίας Τριάδος της Ρωσικής Αντιπροσωπείας MISSIA, στην Νέα Ιερουσαλήμ ετέλεσε την Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος.

Ο Μακαριώτατος αναφέρθηκε μεταξύ άλλων, στο νόημα της ημέρας και υπογράμμισε την σημασία της επιφοίτησης του Αγίου Πνεύματος για την αποκατάσταση και στερέωση της πληγείσας ενότητας της Εκκλησίας και των Ορθοδόξων λαών.

Η ανακοίνωση του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων

Τήν Δευτέραν, 4ην/ 17ην Ιουνίου 2019, έωρτάσθη ή έορτή τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς έορτή ἀποδόσεως ιδιαίτερας τιμῆς καί λατρείας εἰς τό Ἅγιον Πνεῦμα, τό ὁποῖον ἐπεφοίτισεν ἐν εἵδει πυρίνων γλωσσῶν καί ἐφώτισε τοὺς Ἁγίους

Ἀποστόλους, εἰς τὴν ἐν τῇ Νέᾳ Ἱερουσαλὴμ Ρωσικὴν Ἀντιπροσωπεῖαν MISSIA καὶ εἰς τὸν Ναὸν αὐτῆς τῆς Ἀγίας Τριάδος.

Εἰς τὸν ναὸν τοῦτον προεξῆρξεν τῆς Θείας Λειτουργίας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ρωσικῆς Πνευματικῆς Ἀποστολῆς MISSIA Ἀρχιμανδρίτου Ἀλεξάνδρου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἀθανασίου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Δομετιανοῦ καὶ ἄλλων Ἱερέων τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, Ἀγιοταφитῶν Ἱερομονάχων, τοῦ Ἀρχιδιακόνου Μάρκου, ἄλλων διακόνων, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τοῦ μοναστηρίου τῆς Ρωσικῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς Ὁρεινῆς καὶ μετέχοντος εὐλαβοῦς Ρωσοφώνου ἐκκλησιασματος.

Πρὸς τὸ εὐλαβὲς τοῦτο ἐκκλησίασμα ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος, ἔχοντα ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

«Τὴν μεθέορτον πιστοὶ καὶ τελευταίαν ἑορτὴν, ἑορτάσωμεν φαιδρῶς· αὕτη ἐστὶ Πεντηκοστή, ἐπαγγελίας συμπλήρωσις καὶ προθεσμίας· ἐν ταύτῃ γὰρ τὸ πῦρ τοῦ Παρακλήτου εὐθύς, κατέβη ἐπὶ γῆς, ὥσπερ ἐν εἵδει γλωσσῶν καὶ μαθητὰς ἐφώτισε καὶ τούτους οὐρανομύστας ἀνέδειξε· Τό φῶς ἐπέστη τοῦ Παρακλήτου καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισεν», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Πανοσιολογιώτατε Ἀρχιμανδρίτα κ. Ἀλέξανδρε, ἐκπρόσωπε τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν κ.κ. Κυρίλλου εἰς Ἱεροσόλυμα,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί,

Ἡ χάρις τοῦ Παναγίου καὶ ζωοποιοῦ Πνεύματος, συνήγειρε πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ Ναῷ τῷ ἐπωνύμῳ τῆς Ἀγίας Τριάδος, τῷ ἀνήκοντι τῇ Πνευματικῇ Ἀποστολῇ τῆς Ρωσικῆς Ἀδελφῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἵνα εὐχαριστιακῶς συνεορτάσωμεν «τὴν μεθέορτον καὶ τελευταίαν ἑορτὴν τῆς Πεντηκοστῆς», ὡς λέγει ὁ ὑμνωδός.

Ἡ ἑορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς καλεῖται «τελευταία», διότι ἀφορᾷ εἰς τὴν Παλιγγενεσίαν καὶ ἀνακαίνωσιν ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «ὅτε δέ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλάνθρωπία ἐπεφάνη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ... ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως Πνεύματος Ἁγίου, οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν», (Τίτ. 3,4-6).

Ἡ δέ ἔκχυσις ἐφ' ἡμᾶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δέν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν συμπλήρωσιν

καί προθεσμίαν τῆς ἐπαγγελίας τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπὶ τοὺς Ἀποστόλους, ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, «εἰς τό ὑπερῶν, οὗ ἦσαν καταμένοντες οἱ Ἀπόστολοι μετὰ τῆς Μαρίας τῆς μητρὸς τοῦ Ἰησοῦ» (Πράξ. Α' 13, 14). Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος καταθέτων τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ ἐν ταῖς Πράξεσιν τῶν Ἀποστόλων, «τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ Θεός, οὗ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες· τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ Θεοῦ ὑψωθείς, τὴν τε ἐπαγγελίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος λαβὼν παρὰ τοῦ Πατρὸς, ἐξέχεε τοῦτο, ὃ νῦν ὑμεῖς βλέπετε καὶ ἀκούετε», (Πράξ. 2, 32-33).

Τὴν ἔκχυσιν ταύτην τοῦ ἁγίου Πνεύματος προκατήγγειλαν οἱ ἅγιοι Προφῆται Ἰωήλ καὶ Ἰεζεκιήλ, λέγοντες ἀντιστοιχῶς: «Καί ἔσται μετὰ ταῦτα καὶ ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα», (Ἰωήλ, 3,1), «Καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν καινὴν καὶ Πνεῦμα καινὸν δώσω ἐν ὑμῖν», (Ἰεζεκιήλ 36,26). Τό καινὸν δέ τοῦτο πνεῦμα, λέγει ὁ σοφὸς Παῦλος, ἐδόθη ἡμῖν ἀπὸ τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, δηλονότι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ἐγκατεστημένον ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, δηλαδή τὴν Ἐκκλησίαν τῶν πιστῶν. «Ἐχοντες οὖν ἀδελφοί καὶ ἱερέαν μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον Θεοῦ προσερχόμεθα ... ἐρραντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς καὶ λελουμένοι τό σῶμα ὕδατι καθαρῷ κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῇ. Πιστός γάρ ὁ ἐπαγγειλάμενος», (Ἑβρ. 10,21-23).

Μέ ἄλλα λόγια, ἡ ἁγία Πεντηκοστή εἶναι ὁ χρόνος, κατὰ τὸν ὁποῖον τό Ἅγιον Πνεῦμα, τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ Πατρὸς καὶ τῇ συνεργίᾳ τοῦ Υἱοῦ κατέστησε τοὺς Ἀποστόλους μέλη τοῦ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος σώματος τοῦ Χριστοῦ. Ἡμεῖς δέ τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐνεδύθημεν διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος τὸν Χριστόν, ὡς διδάσκει ὁ μέγας Παῦλος: «Ὅσοι γάρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε», (Γαλ. 3,27) καὶ πάλιν ὁ θεῖος Παῦλος ἐκτυπώτερον «καὶ γάρ ἐν ἐνὶ Πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἓν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι, καὶ πάντες εἰς ἓν Πνεῦμα ἐποτίσθημεν». (Α' Κορινθίους 12,13).

Τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς ἡ ἐν πνεύματι τελοῦσα Ἐκκλησία ἀναδείκνυται Σῶμα Χριστοῦ καὶ οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ. Ὡς λέγει ὁ ἱερός ὕμνωδός: «Τό Πνεῦμα τό ἅγιον ἱερέας τελειοῖ, ἀγραμμάτων σοφίαν ἐδίδαξεν, ἀλιεῖς θεολόγους ἀνέδειξεν, ὅλον συγκροτεῖ τὸν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας».

Κατά τόν Κλήμεντα Ρώμης ἡ Ἐκκλησία «ἐφανερώθη ἐν τῇ σαρκί τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι ἐγένετο Σῶμα Χριστοῦ κατά τήν ἐνσάρκωσιν τοῦ Θεοῦ Λόγου τοῦ Χριστοῦ. Ἐπειδή ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ ἐγένετο τῇ συνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί ὅ,τι γίνεται ἐντός τῆς Ἐκκλησίας γίνεται διά τῆς ἐνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διά τοῦτο ἡ Πεντηκοστή συνδέεται μετά τῆς ἐν τῷ κόσμῳ φανερώσεως τῆς Ἐκκλησίας.

Τό ἅγιον Πνεῦμα εἶναι ὁ Παράκλητος, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, περί οὗ ὁ Χριστός ἔλεγε εἰς τούς μαθητάς Αὐτοῦ ὀλίγον πρό τοῦ σταυρικοῦ Του Πάθους: «Ἐάν ἀγαπᾶτε με, τάς ἐντολάς τάς ἐμᾶς τηρήσατε καί ἐγὼ ἐρωτήσω τόν Πατέρα καί ἄλλον Παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένη μεθ' ὑμῶν εἰς τόν αἰῶνα, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας», (Ἰωάν. 14, 15-17).

Ἑρμηνεύων τούς λόγους τούτους ὁ Μέγας Βασίλειος λέγει:

«Ὁ Κύριος εὐκρινῶς δίδισιν ἡμῖν τῶν προσώπων τήν ἑτερότητα. Ἐάν γάρ ἀπέλθω, φησί, παρακαλέσω τόν Πατέρα καί ἄλλον πέμψει Παράκλητον ὑμῖν. Οὐκοῦν Υἱός μὲν ὁ παρακαλῶν, Πατήρ δέ ὁ παρακαλούμενος, Παράκλητος δέ ὁ ἀποστελλόμενος».

Κατά τόν ἅγιον Κύριλλον Ἀλεξανδρείας, ὁ Παράκλητος εἶναι «Τό τῆς ἀληθείας Πνεῦμα τοῦτέστι τό τοῦ Υἱοῦ». Οὗτος ὁ Παράκλητος εἶναι ἡ δύναμις καί ὁ διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καί ὁ προστάτης ἡμῶν, ὡς λέγει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων: «Μέγαν τοίνυν ἔχομεν παρά Θεοῦ σύμμαχον καί προστάτην, μέγαν διδάσκαλον Ἐκκλησίας, μέγαν ὑπερασπιστήν ὑπέρ ἡμῶν... Παράκλητος δέ καλεῖται [Τό Πνεῦμα τό ἅγιον] διά τό παρακαλεῖν καί παραμυθεῖσθαι καί συναντιλαμβάνεσθαι τῆς ἀσθενείας ἡμῶν», (Κατήχ. 16,20).

Τήν βαθυτέραν σημασίαν τῆς «τελευταίας» ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς καί δὴ τῆς «μεθεόρτου», δηλονότι τῆς σημερινῆς τῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διατυπώνει ἐναργέστατα ὁ ἱερός ὑμνωδός λέγων: «Γλῶσσαι ποτε συνεχύθησαν διά τήν τόλμην τῆς πυργοποιίας. Γλῶσσαι δέ νῦν ἐσοφίσθησαν διά τήν δόξαν τῆς Θεογνωσίας. Ἐκεῖ κατεδίκησε Θεός τούς ἀσεβεῖς τῷ πταίσματι· ἐνταῦθα ἐφώτισε Χριστός τούς ἀλιεῖς τῷ Πνεύματι. Τότε κατειργάσθη ἡ ἀφωνία πρὸς τιμωρίαν· ἄρτι καινουργεῖται ἡ συμφωνία πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

Αὐτήν ἀκριβῶς τήν “καινουργίαν τήν ἐν Χριστῷ πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν”, ἀλλά καί τήν ἐνότητα τῆς πίστεως ἡμῶν καί τήν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ φωτίσαντος τούς Ἀποστόλους, δι’ ὧν ἐλάβομεν τήν δόξαν τῆς Θεογνωσίας, προσήλθομεν ἐν τῷ μυστηρίῳ τῆς θείας Εὐχαριστίας, ἵνα διαδηλώσωμεν ἀπό τήν Ἁγίαν Πόλιν Ἱερουσαλὴμ αἱ ἀδελφαί Ἐκκλησίαι, τουτέστιν ἡ ἐπὶ τοῦ σταυρικοῦ

αἵματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ τεθεμελιωθεῖσα καί ἐν τῷ Ὑπερώῳ τῷ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἐγκαινιασθεῖσα Σιωνῖτις Ἐκκλησία μετὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς διὰ τοῦ αἵματος τῶν νεομαρτύρων αὐτῆς ποτισθεῖσα.

Τόν τοῖς ἁγίοις ἀποσταλέντα Παράκλητον παρακαλέσωμεν, ἵνα σκηνώσῃ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν καί μετὰ τοῦ ὕμνωδοῦ εἴπωμεν: «ἔγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ πανταχοῦ, ὥσπερ καί τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καί τοῖς σέ ποθοῦσιν ἔνωσον σαυτόν οἰκτίρμον, ἵνα συνημμένοι σοι ὕμνῶμεν καί δοξολογῶμεν τό Πανάγιόν Σου Πνεῦμα». Ἀμήν. Ἔτη πολλά.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος ὑπεγράμμισε τήν σημασίαν τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διὰ τήν ἀποκατάστασιν καί στερέωσιν τῆς πληγείσης ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν Ὁρθοδόξων λαῶν.

Μετά τήν Θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε τράπεζα, παρατεθεῖσα παρά τοῦ Προϊσταμένου τῆς MISSIA Ἀρχιμανδρίτου Ἀλεξάνδρου. Κατ' αὐτήν ὁ Μακαριώτατος προσέφερεν εἰς τόν Ἀρχιμανδρίτην Ἀλέξανδρον εἰκόνα τῆς Θεοτόκου Ἱεροσολυμιτίσσης, ὁ δέ Ἀρχιμανδρίτης Ἀλέξανδρος ἔδωσεν εἰς τόν Μακαριώτατον εἰκόνα τῆς Ἁγίας Εὐφροσύνης.